

Landet som i Byerne; jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Forhold.

Det ærede Medlem nævnedes som en Fordel ved Toldskatter, at de bleve tagne netop i det Øjeblik, den paagældende havde Portemonnæen oppe. Det er dog vist nok en tvivlsom Fordel; Fordelen vil vel komme til at afhænge af, hvor meget de skulle af med i Skat, hver Gang de have Portemonnæen oppe, og derfor synes jeg ikke, at det er et Bevis for, at Toldbeskatningen tager Pengene ind paa en mere lempelig Maade end de direkte Skatter.

Det ærede Medlem klagede over, at Indkomst- og Formueskatten var en Skat paa Sparsommeligheden og ikke paa Forbruget, men det synes mig, at netop det samme ærede Medlem længere henne i sin Tale beviste, at ogsaa Indkomst- og Formueskatten i visse Tilfælde kan være en Skat paa Forbruget, idet det ærede Medlem henviste til Lovforslagets § 24, hvor der, som han meget rigtigt citerede, udtrykkelig staar, at naar det ikke er Skattepligtighedsmyndighederne muligt paa Grundlag af Regnskaber at komme til Kundskab om den paagældendes Omstændigheder i pekuniær Henseende, ere de henviste til at skønne over, hvad det koster den paagældende at leve, altsaa, hvad hans Forbrug er. Det ærede Medlem talte paa Middelstandens Vegne. Det skal jeg ikke komme ind paa, thi det ærede Medlem fra Gudme (Ravn) har jo belyst dette. Jeg maa sige, at en Middelstand paa op til 15,000 Kr. aarlig Indkomst kende vi i alt Fald ikke ude paa Landet.

Til Slut talte det ærede Medlem om Tønen i mit Foredrag og navnlig i nogle Bemærkninger, jeg gjorde henimod Slutningen af Foredraget. Jeg skal ikke undersøge, om dette ærede Medlem er den rette Smagsdommer paa dette Omraade, men i Realiteten kan jeg ikke erkende, at det ærede Medlem har Ret. Naar vi se paa det foreliggende Skattekompleks, og end mere, naar vi se det i Sammenhæng med det, som gennemførtes i Foraaret, vilde jeg meget beklage, hvis det ærede Medlem skulde finde, at naar der, som her, er Tale om ca. 11 Mill. Kr. nye Skatter, ere $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. et uforholdsmæssigt stort Beløb at tage ind gennem direkte Skatter. Men jeg mærkede mig da ogsaa, at der bag det ærede Medlems lidt spidse Bemærkninger ikke syntes at spores en reel Modstand mod at være med til at gennemføre alle de foreliggende Skattelovforslag. Jeg forstod det ærede Medlems Bemærkning til mig saaledes, at han mente, at

naar Venstre nu maatte foreslaa saa mange nye Skatter, skulde det komme ydmygt bedende om Bistand til Gennemførelse af dem. Ja, hvis det var saa, at det alene havde Interesse for Venstre at faa Balance skabt, og hvis det var saa, at det alene var Venstres Skyld, at det nuværende Misforhold er til Stede, saa havde det ærede Medlem Ret, men saadan er det jo ikke. Det er ikke for Venstres Skyld, der skal skabes Balance, men det er for Landets Skyld, og det forekommer mig, at det ærede Medlem havde Held til at fremføre meget gode Kendsgjerninger som Vidnesbyrd om i alt Fald det radikale Partis Medansvar for den nuværende Tilstand, og da det ærede Medlem ikke i sine Udtalelser fralagde den Højregruppe, han tilhører, Medansvar for den nuværende Tilstand, tillader jeg mig at tro, at deri ligger, at det ærede Medlem vilde sige: Ja, end ikke jeg er ganske uden Skyld.

Det ærede Medlem syntes mig at tale lidt haanligt om den Nødvendighed, jeg saa, for at skabe Balance under Hensynet til Optagelsen af et fast Statslaan. Jeg maa i saa Henseende henvise det ærede Medlem til det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), som efter min Mening ved Finanslovsforslagets første Behandling meget træffende pegede paa dette. Jeg maa meget beklage, at en saadan Mulighed for at faa et fast Statslaan, hvis den har foreligget, hvilket den vistnok har, ikke er benyttet, og jeg maa indrømme, at jeg fremdeles er af den Mening, at det er en absolut Nødvendighed for Optagelsen af et Statslaan paa rimelige Vilkaar, at vi faa skabt Balance, og at den skabes netop nu. Og jeg vil fremdeles tillade mig at forvente, at de forskellige politiske Partier, ikke for Venstres, men for Landets Skyld, ville være med til at skabe netop den Balance, som Øjeblikket kræver af os, og være med til at skabe den, dels ved Besparelser, dels ved nye Skatter, som gaa ud med mindst mulig Tynge paa dem, som daarligst kunne bære dem. Jeg takker det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), der gav mig Tilslutning til det Hovedsynspunkt, hvorunder jeg har set Sagen.

Endnu skal jeg til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) kun gøre en Bemærkning om Brugsforeningerne, et Spørgsmaal, som ogsaa nu er berørt af det ærede Medlem fra Gudme (Ravn). Jeg maa derom gentage, at jeg tror, at de, der for Købmændenes Skyld ønske Brugsforeningerne beskattede, ville forregne sig, thi for det første vil det nu